

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
Anti-Money Laundering Office (AMLO)

เรื่อง เศรีที่ กม. ๑๓ /๒๕๕๘

บันทึกการตอบข้อหารือ
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติของธนาคารในการรายงานธุรกรรม

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ขอหารือเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติของธนาคาร
ในการรายงานธุรกรรม โดยมีประเด็นหารือดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ กรณีมีบุคคลภายนอกซึ่งอาจเป็นลูกค้าของธนาคารหรือไม่ก็ได้ตกลงทำสัญญาเช่า
ทรัพย์สินของธนาคาร (NPA) ที่มีมูลค่าทรัพย์สินเกินกว่าห้าล้านบาท เข้าข่ายต้องรายงานธุรกรรมที่เกี่ยวกับ
ทรัพย์สินตามแบบ ปปง. ๑-๐๒ หรือไม่ เพราะเหตุใด

ประเด็นที่ ๒ ตามประเด็นที่ ๑ หากต้องรายงาน ธนาคารจะต้องแยกพิจารณารายงานเฉพาะ
กรณีที่เป็นลูกค้าของธนาคารเท่านั้นหรือไม่ หรือต้องรายงานทั้งที่เป็นลูกค้าและไม่เป็นลูกค้าของธนาคาร (ลูกค้า
ของธนาคารในที่นี้ หมายถึง บุคคลที่เคยทำธุรกรรมหรือเคยมีความสัมพันธ์กับธนาคารมาก่อน ส่วนที่ไม่ใช่ลูกค้า
หมายถึง บุคคลอื่นที่ไม่เคยทำธุรกรรมหรือไม่เคยมีความสัมพันธ์ใดๆ กับธนาคารมาก่อน)

สำนักงาน ปปง. ได้พิจารณาข้อหารือแล้วมีความเห็นดังต่อไปนี้

ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้นิยาม
คำว่า “ธุรกรรม” หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำธุรกรรม สัญญาหรือการดำเนินการใดๆ
กับผู้อื่น ทางการเงิน ทางธุรกิจ หรือการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งในกรณีนี้ การที่ธนาคารตกลงให้บุคคล
ได้บุคคลหนึ่งเช่าทรัพย์สินของธนาคาร เป็นการตกลงทำนิติกรรมสัญญาซึ่งมีทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งสัญญาจึงเป็น
ธุรกรรมตามความหมายที่กฎหมายกำหนด ซึ่งโดยหลักเมื่อมีการทำธุรกรรม ธนาคารมีหน้าที่ต้องรายงานการทำ
ธุรกรรมมายังสำนักงาน ปปง. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากมีเป็นธุรกรรมที่ลูกค้าของ
ธนาคารได้ทำขึ้นเท่านั้น แต่สำหรับบุคคลภายนอกที่ไม่ได้เป็นลูกค้าของธนาคารก็ไม่จำต้องรายงานการทำ
ธุรกรรมมายังสำนักงาน ปปง. อย่างไรก็ได้ ในการพิจารณาว่าบุคคลใดเป็นลูกค้าของธนาคารหรือไม่นั้นให้ธนาคาร
พิจารณาตามนิยามของคำว่า “ลูกค้า” ตามนัยข้อ ๓^๑ ของกฎกระทรวงกำหนดธุรกรรมที่สถาบันการเงินและ
ผู้ประกอบอาชีพ ตามมาตรา ๑๖ ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน และ ข้อ ๒^๒ ของประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง
วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ โดยให้พิจารณาประกอบวัตถุประสงค์
ในการประกอบธุรกิจธนาคารฯ เป็นหลัก กล่าวคือ แม้ขณะที่เข้าทำธุรกรรมนั้นผู้ทำธุรกรรมจะไม่เคยทำธุรกรรม
หรือไม่เคยมีความสัมพันธ์ใดๆ กับธนาคารมาก่อนซึ่งธนาคารถือว่าบุคคลดังกล่าวไม่เป็นลูกค้าของธนาคาร

^๑ กฎกระทรวงกำหนดธุรกรรมที่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตน ข้อ ๓ บัญญัติว่า “ลูกค้า”
หมายความว่า บุคคลธรรมดายหรือนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖

^๒ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ข้อ ๒ บัญญัติว่า

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน Anti-Money Laundering Office (AMLO)

แต่หากธุรกรรมนั้นเป็นธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ธนาคารดำเนินการเป็นปกติธรรมตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง ธนาคารก็ต้องพิจารณาจัดให้บุคคลดังกล่าวเป็นลูกค้าของธนาคารที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมมายัง สำนักงาน ปปง. ด้วย ซึ่งตามประเดิมหารือการที่ธนาคารนำทรัพย์สินจากการขาย (NPA) ออกให้เช่า ในกรณีที่ผู้เช่าเป็นบุคคลภายนอกซึ่งไม่ได้เป็นลูกค้าของธนาคาร หากธนาคารพิจารณาแล้วเห็นว่า ธุรกรรมการเข้าทรัพย์สินจากการขาย (NPA) ดังกล่าวเป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ธนาคารดำเนินการเป็นปกติธรรมตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง ธนาคารต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวเป็นลูกค้าของธนาคาร และต้องรายงานการทำธุรกรรมของลูกค้ามายัง สำนักงาน ปปง. โดยสำหรับธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป ธนาคารต้องรายงานการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวตามแบบ ปง. ๑-๐๒ ทั้งนี้ โดยนัยมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง (๒)^๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓ (๒)^๘ ของกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินสดและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงาน ต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔ และกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

พนักงานเจ้าหน้าที่ ประยูรรัตน์
เลขานุการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

^๗ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ บัญญัติว่า เมื่อมีการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน ให้สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมนั้นต่อสำนักงาน เมื่อปรากฏว่าธุรกรรมดังกล่าวเป็น

(๒) ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๘ กฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินสดและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ บัญญัติว่า การรายงานการธุรกรรมของสถาบันการเงินต่อสำนักงานในกรณีที่เป็นธุรกรรม มาตรา ๓๓ (๑) และ (๒) ให้กระทามาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง (๒) มีมูลค่าทรัพย์สินตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป เว้นแต่ ธุรกรรมที่เกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ที่เป็น

(๒) ธุรกรรมตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง (๒) มีมูลค่าทรัพย์สินตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป เว้นแต่ ธุรกรรมที่เกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ที่เป็น